

3. Послѣ всичкы тѣ тѣя осакатенія за Богослуженіе то лютеранско можемъ каза, че то е безплодно и не благотворно въ отношеніе къмъ духовный тѣ животъ и къмъ вѣчно то спасеніе. То нѣма истинскѣ цѣнѣ прѣдъ Бога, не дѣйствува на живы тѣ и на умрѣлы тѣ, не възводи челоуѣка къмъ небеса та и не низводи благодать Божіѣ на челоуѣка.

ЗА ПОСТЫ ТѢ.

Наше то намѣреніе не бѣше да говоримъ особно и толко пространно за догматы тѣ на нашѣ тѣ православнѣ Черковѣ, какъ то всякій може да сѣгледѣ отъ раздѣленіе то; нѣ понеже въ сегашне то врѣмя ставать въ наше то отечество голѣмы прѣпирни за посты тѣ, то разсѣдихме, че е необходимо нужно да говоримъ особно и за тѣхъ. Като говоримъ прочее за посты тѣ, цѣль та ни не е да укоримъ и осѣдимъ оныѣ наши братія, кои то разрѣшявать въ постны дни: по особни сѣвѣты на искусны лѣкари, или по другы извѣтрѣдны причины; нѣ да защитимъ установленіе то на нашѣ тѣ Православнѣ черковѣ за посты тѣ, кое то ся така безсѣвѣстно подкопава отъ постоборци тѣ, и най 1) ще спомянемъ нѣщо за раздѣленіе то на посты тѣ, 2) ще докажемъ, че тѣ иматъ свое то начало отъ заповѣдъ тѣ Божіѣ, и ся утвърж-